

இனிமையான குழந்தைகளே! தந்தைக்கு சமமாக அபகாரிகளுக்கும் உபகாரம் செய்யக் கற்றுக் கொள்ளுங்கள். நிந்திப்பவரையும் உங்கள் நண்பனாக ஆக்குங்கள்.

கேள்வி: தந்தையின் எந்த பார்வை பக்குவமாக உள்ளது?

பதில்: ஆத்மாக்கள் அனைவருமே என்னுடைய குழந்தைகள் ஆவார்கள் என்ற தந்தையின் பார்வை பக்குவமாக உள்ளது. எனவே குழந்தைகளே! குழந்தைகளே! என்று கூறிக் கொண்டே இருக்கிறார். நீங்கள் ஒருபொழுதும் எவ்வளருவரையும் குழந்தைகளே, குழந்தைகளே என்று கூறுமுடியாது. நீங்கள் இந்த ஆத்மா எனது சகோதரன் ஆவார் என்ற இந்த பார்வையை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். சகோதரனை பாருங்கள், சகோதரரிடம் பேசுங்கள். இதனால் ஆன்மீக அன்பு இருக்கும். குற்றமான எண்ணங்கள் நீங்கிப் போய்விடும். நிந்தனை செய்யவரும் நண்பன் ஆகிவிடுவார்.

ஹம் சாந்தி! ஆன்மீகத் தந்தை வந்து புரிய வைக்கின்றார். ஆன்மீகத் தந்தையின் பெயர் என்ன? அவசியம் சிவன் என்று கூறுவோம். அவர் அனைவரின் ஆன்மீகத் தந்தை ஆவார். அவர் தான் பகவான் என்று கூறப்படுகிறார். குழந்தைகளாகிய உங்களிடையேயும் நம்பர் பிரகாரம் புருஷார்த்தப்படி (முயற்சியின்படி) புரிந்துள்ளீர்கள். இது ஆகாய வாணி என்று கூறுகிறார்கள். இப்பொழுது யாருடைய ஆகாய்வாணி வெளிப்படுகிறது? சிவபொாவினுடையது இந்த வாய் ஆகாய தத்துவம் என்று கூறப்படுகிறது. ஆகாயத்தின் தத்துவத்திலிருந்து சொற்களோ எல்லா மனிதர்களுடையதும் வெளிப்படுகிறது. யாரெல்லாம் ஆத்மாக்கள் இருக்கிறார்களோ அனைவருமே தங்கள் தந்தையை மறந்து விட்டுள்ளார்கள். அநேக விதமான பாடல்கள் பாடிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்றுமே தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். பாடல் கூட இங்கு தான் எழுதுகிறார்கள். சுகத்திலோ யாருமே தந்தையை நினைவு செய்வதில்லை. எல்லா விருப்பங்களும் அங்கே பூர்த்தி ஆகிவிடுகின்றன. இங்கோ நிறைய விருப்பங்கள் இருக்கின்றன. மழை பெய்யவில்லை என்றால் வேள்வி நடத்துகிறார்கள். எப்பொழுதும் வேள்வி நடத்துவதால் மழை பெய்கிறது என்று ஒன்றும் கிடையாது. ஒரு சில இடங்களில் பஞ்சம் ஏற்படுகிறது. அதற்காக வேள்வி நடத்துகிறார்கள். ஆனால் வேள்வி நடத்துவதால் ஒன்றும் ஆவதில்லை. இதுவோ நாடகம் ஆகும். எந்த ஆடக்குக்கள் வரவேண்டி உள்ளதோ அவை வந்த வண்ணமே இருக்கின்றன. எத்தனை ஏராளமான மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். எத்தனை மிருகங்கள் ஆகியவை இறந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. மனிதர்கள் எவ்வளவு துக்கமடைகிறார்கள். மழையை நிறுத்துவதற்கு கூட வேள்வி உள்ளதா என்ன? முற்றிலும் கனத்த மழை பெய்யும் பொழுது யக்ஞும் நடத்துவார்கள். இந்த எல்லா விஷயங்களையும் இப்பொழுது நீங்கள் புரிந்துள்ளீர்கள். மற்றவர்களுக்கு என்ன தெரியும்? சுயம் தந்தையே அமர்ந்து புரிய வைக்கின்றார். மனிதர்கள் தந்தைக்கு மகிழை செய்கிறார்கள் மற்றும் நிந்திக்கவும் செய்கிறார்கள். எப்பொழுது முதல் பாபாவின் நிந்தனை ஆரம்பமானது? இராவண இராஜ்யம் ஆரம்பமானது முதல். முக்கியமான நிந்தனை யாதெனில் இறைவனை எங்கும் நிறைந்தவர் என்று கூறிவிட்டனர். இதனால் தான் விழுந்துவிட்டனர். யார் நம்மை நிந்திப்பவர்களோ அவர்களே நமது நண்பர் என்ற பாடல் உள்ளது. இப்பொழுது எல்லோரையும் விட அதிகமாக நிந்தனை யார் செய்துள்ளார்கள்? குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தான். இப்பொழுது பிறகு நண்பரும் நீங்கள் தான் ஆகிறீர்கள். பார்க்கப்போனால் முழு உலகமே நிந்தனை செய்கிறது. அதிலும் முதல் நம்பர் நீங்கள் ஆவீர்கள். பின் நீங்களே நண்பன் ஆகிறீர்கள். எல்லோரையும் விட நெருங்கிய நண்பர்கள் குழந்தைகள் ஆவார்கள். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் எனக்கு நிந்தனை செய்துள்ளீர்கள் என்று எல்லையில்லாத தந்தை கூறுகிறார். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அபகாரியும் ஆகிறீர்கள். நாடகம் எப்படி அமைந்துள்ளது இவை அனைத்தும் மனளம் செய்ய வேண்டிய விஷயங்கள். விஶார் சாகர் மந்தன் என்பதற்கு எவ்வளவு பொருள் வெளிப்படுகிறது (ஞானத்தை சிந்தனையால் கடைதல்) யாரும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் படித்து உபகாரம் செய்கிறீர்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். யதா யதாஹி... என்ற பாடலும் உள்ளது. பாரதத்தினுடைய விஷயமாகும். விளையாட்டு பாருங்கள் எப்படி உள்ளது என்று சிவலேழையந்தி அல்லது சிவராத்திரியும் கொண்டாடுகிறார்கள். உண்மையில் அவதாரம் ஒன்று தான். அவதாரத்தையும் கல்லில், மண்ணில் எடுப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். தந்தை புகார் கொடுக்கின்றார்: கீதை பாராயணம் செய்பவர்கள் சுலோகன்களை படிக்கிறார்கள். ஆனால் எங்களுக்குத் தெரியாது என்று கூறுகிறார்கள்.

நீங்கள் தான் பிரியத்திலும் பிரியமான குழந்தைகள் ஆவீர்கள். யாரிடம் பேசினால் கூட குழந்தைகளே! குழந்தைகளே என்று தான் கூறிக் கொண்டு இருப்பார். தந்தையினுடையதோ அந்த திருஷ்டி உறுதி

07.07.2009

ஆகிலிட்டுள்ளது. எல்லா ஆத்மாக்களும் என்னுடைய குழந்தைகள் ஆவார்கள். உங்களிடையே குழந்தை என்ற வார்த்தை வாயிலிருந்து வெளிப்படும் வகையில் ஒருவர் கூட இருக்கமாட்டார்கள். ஒருவர் ஏதோ பதவி உடையவராக இருப்பார், ஒருவர் இன்னொன்றாக இருப்பார் என்பதையோ அறிந்துள்ளீர்கள். ஆனால் எல்லோருமே ஆத்மாக்கள் ஆவார்கள். இதுவும் நாடகம் அமைந்துள்ளது. எனவே எதுவும் துக்கம், குஷி ஏற்படுவதில்லை. எல்லோரும் எனது குழந்தைகள் ஆவார்கள். ஒருவர் தோட்டியின் சீர்த்தை தாரணை செய்துள்ளார், ஒருவர் குறிப்பிட்ட இந்த சீர்ம் தாரணை செய்துள்ளார். குழந்தைகளே! குழந்தைகளே! என்று கூறும் பழக்கம் ஏற்பட்டுள்ளது பாபாவின் பார்வையில் எல்லோரும் ஆத்மாக்களே. அதில் கூட ஏழைகள் மிகவும் நல்லவர்களாக படுகிறார்கள். ஏனெனில் நாடகப்படி அவர்கள் நிறைய நிந்தனை செய்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மீண்டும் என்னிடம் வந்துள்ளார்கள். இந்த லட்சமி நாராயணர் மட்டும் ஒருபொழுதும் நிந்தனை செய்யப்படுவதில்லை. கிருஷ்ணருக்கு கூட நிறைய நிந்தனை செய்துள்ளார்கள். ஆச்சியம் அல்லவா? கிருஷ்ணரே பெரியவர் ஆன பின்பு அவருக்கு நிந்தனையில்லை. இந்த ஞானம் எவ்வளவு அப்படியும் இப்படியுமாக உள்ளது! இதுபோல் ரகசியமான விஷயங்கள் யாராவது புரிந்து கொள்ள முடியுமா என்ன? இதற்கு தங்க பாத்திரம் (தூய்மையான புத்தி) தேவை அது நினைவு யாத்திரை மூலமாகத்தான் ஆக முடியும். இங்கு அமர்ந்திருந்தாலும் கூட சரியாக நினைவு செய்கிறார்களா என்ன? நாம் சிறிய ஆத்மா ஆவோம் என்பதை புரிந்து கொள்வதில்லை. நினைவு கூட புத்தி மூலம் செய்ய வேண்டும். இது புத்தியில் வருவதேயில்லை. சிறியதான் ஆத்மா - அவர் நமது தந்தையும் ஆவார், ஆசிரியரும் ஆவார். இது புத்தியில் வருவது கூட இல்லாமல் போய் விடுகிறது. பாபா! பாபா! என்றோ கூறுகிறார்கள். துக்கத்தில் எல்லோரும் நினைவு செய்கிறார்கள். பகவான் கூறுகிறார் அல்லவா! துக்கத்தில் எல்லோரும் நினைவு செய்கிறார்கள், சக்தியில் யாரும் செய்வதில்லை. நினைவு செய்வதற்கான அவசியமே இல்லை. இங்கோ எவ்வளவு துக்கம், ஆபத்துக்கள் ஆகியவை ஏற்படுகின்றன. பகவான் கருணை காட்டுங்கள், கிருபை செய் என்று நினைவு செய்கிறார்கள். இப்பொழுதும் கூட குழந்தைகள் ஆன பிறகும் கிருபை செய்யுங்கள், சக்தி கொடுங்கள், கருணை புரியுங்கள் என்று எழுது கிறார்கள். சக்தியை நீங்களே யோக பலத்தினால் பெறுங்கள் என்று பாபா எழுதுகிறார். தங்கள் மீது கிருபை, கருணை தாங்களே காட்டிக் கொள்ளுங்கள். தங்களுக்கு தாங்களே ராஜதிலகம் கொடுங்கள். எப்படி கொடுக்க முடியும் என்ற யுக்தி கூறுகிறேன். கீச்சா படிப்பதற்கான யுக்தி கூறுகிறார். மாணவரின் வேலை படிப்பது கட்டளைப்படி நடப்பது கிருபை அல்லது ஆசீவாதம் செய்வதற்கு கீச்சா ஏதோ ஒரு குருவா என்ன? யார் நல்ல குழந்தைகளாக இருப்பார்களோ அவர்களே ஒடுவார்கள். ஒவ்வொரு வருக்கும் சுதந்திரம் உள்ளது. எவ்வளவு ஓட வேண்டுமோ அவ்வளவு ஓடலாம். நினைவு யாத்திரை தான் ஓட்டப்பந்தயம் ஆகும்.

ஓவ்வொரு ஆத்மாவும் சுதந்திரமானது. சகோதர சகோதரியின் உறவு கூட விடுவித்து விட்டார். சகோதர சகோதர் என்று உணருங்கள். பிறகும் குற்றப்பார்வை விட்டுபோவதில்லை. அது தனது வேலை செய்து கொண்டேயிருக்கிறது. இச்சமயம் மனிதர்களின் எல்லா உறுப்புகளும் குற்றமுடையதாக உள்ளன. யானாயாவது உதைத்தார்கள், குத்துவிட்டார்கள் என்றால் அதுவும் குற்றமுடைய உறுப்பு ஆகியது அல்லவா? ஓவ்வொரு உறுப்புமே கிரிமினல் ஆக உள்ளது. அங்கு எந்த ஒரு உறுப்பும் கிரிமினல் ஆக இருக்காது. இங்கு ஓவ்வொரு உறுப்பு மூலமாகவும் குற்றமான காரியம் செய்து கொண்டே இருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் விட அதிகமான கிரிமினல் உறுப்பு எது? கண்கள் விகாரத்தின் இச்சை பூர்த்தி ஆகவில்லை என்றால் பின் கைகளை உபயோகிக்க முற்படுகிறார்கள். முதல் முதலில் இருப்பது கண்கள். அதனால் தான் சூர்தாஸின் கதை கூட உள்ளது. சிவபாபாவே ஒன்றும் சாஸ்திரம் படித்திருப்பவர் அல்ல. இந்த ரதம் படித்திருக்கிறார். சிவபாபாவே ஞானக்கடல் என்று அழைக்கப்படுகிறார். சிவபாபா எந்த புத்தகத்தையும் எடுப்பதில்லை என்பதை நீங்கள் புரிந்துள்ளீர்கள். நானோ ஞானக்கடல் ஆவேன். விதை ரூபம் ஆவேன். இந்த கிருஷ்ண என்ற விருட்சத்தின் படைப்புக் கர்த்தா தந்தை விதை ஆவார். எனது வசிக்குமிடம் மூல வதனத்தில் உள்ளது என்று பாபா புரிய வைக்கிறார். இப்பொழுது நான் இந்த சீர்த்தில் வீற்றிருக்கிறேன். வேறு யாருமே நான் இந்த மனித கிருஷ்ணியின் விதை (பீஞ்) ரூபம் ஆவேன் என்று கூறுமுடியாது. நல்ல அறிவுள்ள ஒருவரிடம் இறைவன் சுவவியாபி ஆவார் என்று கூறினால் சட்டென நீங்களும் இறைவனா என்று கேட்பார். நீங்கள் அல்லா சாபி ஆவீர்களா என்ன? அவ்வாறு ஆகவே முடியாது. ஆனால் இச்சமயம் யாரும் அறிவுள்ளவர் இல்லை. அல்லாவைப் பற்றியும் தெரியாது, சுயம் தாங்களே அல்லாஹும் என்கிறார்கள். அவர்களும் ஆங்கிலத்தில் ஆம்னி பிரஸன்ட்

(சர்வ வியாபி) என்று கூறுகிறார்கள். பொருள் புரிந்திருந்தால் ஒருபோதும் கூற மாட்டார்கள். சிவபாபாவின் ஜெயந்தி தான் புது உலகத்தில் ஜெயந்தி என்பதை குழந்தைகள் இப்பொழுது அறிந்துள்ளீர்கள். அதில் தூய்மை சுகம் சாந்தி எல்லாமே வந்துவிடுகிறது. சிவஜெயந்தி அதுவே கிருஷ்ண ஜெயந்தி, அதுவே தசரா ஜெயந்தி, சிவஜெயந்தி அதுவே தீபமாலா ஜெயந்தி. சிவஜெயந்தி அதுவே சொக்க ஜெயந்தி. எல்லா ஜெயந்திகளும் வந்துவிடுகின்றன. இவை எல்லா புது விஷயங்களும் தந்தை வந்து புரிய வைக்கின்றார். சிவஜெயந்தி அதுவே சிவாலய ஜெயந்தி (பிறப்பு) வைசியாலயத்தின் இறப்பு எல்லா புது விஷயங்களையும் தந்தை வந்து புரிய வைக்கின்றார். சிஜெயந்தியிலிருந்து புது உலகத்தின் ஜெயந்தி. உலகத்தில் அமைதி வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள் அல்லவா? நீங்கள் எவ்வளவு தான் நல்ல முறையில் புரிய வைத்தாலும் எழுந்திருப்பதே இல்லை. அறியாமை என்ற இருளில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் அல்லவா? பக்தி செய்து செய்து படி கீழே இறங்கிக் கொண்டேயிருக்கின்றார்கள். நான் வந்து அனைவருக்கும் சத்கதி செய்கிறேன் என்று தந்தை கூறுகிறார். சொக்கம் மற்றும் நூரகத்தின் ரகசியத்தை குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு தந்தை புரிய வைக்கிறார். உங்களுக்கு நிந்தனை செய்யும் செய்தி தாள்களுக்கு நீங்கள் எழுதி விடவேண்டும். எங்களை நிந்தனை செய்பவர்களே எங்கள் நன்பார்கள். உங்களுக்கும் நாங்கள் அவசியம் சத்கதி செய்வோம் எவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவு வசை பாடுங்கள். இறைவனுக்கே நிந்தனை செய்கிறார்கள். எங்களுக்கு செய்தால் என்ன ஆகிவிட்டது? உங்களுக்கு நாங்கள் அவசியம் சத்கதி செய்வோம். விரும்பவில்லை என்றாலும் கூட மூக்கை பிடித்து அழைத்து செல்வோம். பயப்படவேண்டிய விஷயமேயில்லை. என்ன செப்கிறார்களோ முந்தை கல்பத்திலும் செய்துள்ளார்கள். நாங்கள் பிரம்மாவின் குழந்தைகள் அனைவருக்கும் சத்கதி செய்வோம். நல்ல முறையில் புரிய வைக்க வேண்டும். அபலைகள் மீது கொடுமையோ முந்தைய கல்பத்திலும் ஆகியிருந்தது, இதை குழந்தைகள் மறந்து விடுகிறார்கள். எல்லையில்லாத குழந்தைகள் எல்லோரும் எனக்கு நிந்தனை செய்கிறார்கள் என்று தந்தை கூறுகிறார். எல்லோரையும் விட பிரயமான நன்பார்கள் குழந்தைகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். குழந்தைகளோ மலர்களாக இருப்பார்கள். குழந்தைகளை தாய் தந்தையர்கள் முத்தமிழுவார்கள். தலை மீது உட்காரவைப்பார்கள். அவர்களுக்கு சேவை செய்வார்கள். பாபா கூட குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு சேவை செய்கிறார்.

இப்பொழுது உங்களுக்கு இந்த ஞானம் கிடைத்துள்ளது. இதை நீங்கள் கூட எடுத்துச் செல்கிறார்கள். யார் எடுப்பதில்லையோ அவர்களுக்கும் நாடகத்தில் பாகம் உள்ளது. அதே பாகத்தை நடிப்பார்கள். கணக்கு வழக்கு முடித்துவிட்டு வீடு சென்று விடுகிறார்கள். சொர்க்கத்தையோ பார்க்க முடியாது. எல்லோரும் சொர்க்கத்தைப் பார்ப்பார்களா என்ன? இது நாடகம் இவ்வாறு அமைந்துள்ளது. பாவங்கள் நிறைய செய்கிறார்கள். வருவதும் தாமதாக வருவார்கள். தமோபிரதானமானவர்கள் மிகவும் தாமதமாக வருவார்கள். இந்த ரகசியம் கூட மிகவும் நன்றாக புரிந்து கொள்ள வேண்டியதொன்றாகும். நல்ல நல்ல மகாரதி குழந்தைகள் மீது கூட கிரக்சாரம் ஏற்பட்டு விடும்பொழுது உடனே கோபம் வந்துவிடுகிறது. பின் கடிதம் கூட எழுதுவதில்லை. அவர்களுக்கு முரளியை நிறுத்தி விடுங்கள் என்று பாபாவும் கூறுகிறார். அப்பேர்ப்பட்டோருக்கு தந்தையின் கஜானா அளிப்பதால் நன்மை தான் என்ன? பின் யாருக்காவது கண்கள் திறந்துவிட்டால் தவறு ஏற்பட்டுவிட்டது என்று கூறுவார்கள். ஒரு சிலரோ பொருட்டுக்குவதேயில்லை. அவ்வளவு கவனக்குறைவாக இருக்கக்கூடாது. இதுபோல நிறைய, ஏராளமானோர் உள்ளார்கள். தந்தையை நினைவும் செய்வதில்லை. எவரொருவரையும் தனக்குச்சமமானவராகவும் ஆக்குவதில்லை. இல்லாவிட்டால் பாபாவிற்கு எழுதுவேண்டும் - பாபா நாங்கள் எப்பொழுதும் உங்களை நினைவு செய்கிறோம். ஒரு சிலரோ பிறகு இப்படியும் இருக்கிறார்கள் - எல்லோருடைய பெயர்களையும் எழுதி விடுகிறார்கள் - இன்னாருக்கு நினைவு கொடுங்கள் என்று இந்த நினைவு உண்மையானதா என்ன? பொய் நடக்க முடியாது. உள்ளுக்குள் மனம் உறுத்திக் கொண்டேயிருக்கும். குழந்தைகளுக்கு நல்ல நல்ல குறிப்புக்களையோ புரிய வைத்துக் கொண்டேயிருக்கிறார். நாளுக்கு நாள் பாபா ஆழமான விஷயங்களைப் புரிய வைத்துக் கொண்டேயிருக்கிறார். துக்கத்தின் மலைகள் விழ இருக்கிறது. சத்யகத்தில் துக்கத்தின் பெயர் இருக்காது. இப்பொழுது இருப்பது இராவண ராஜ்யம். மைகுரில் ராஜா கூட இராவணன் ஆகியவை செய்து தசரா நிறைய கொண்டாடுகிறார்கள். இராமரை பகவான் என்று கூறுகிறார்கள். இராமரின் சீதை கடத்தப்பட்டதாக (திருப்பட்டதாக) கூறுகிறார்கள். இப்பொழுது அவரோ சர்வசக்திவான் ஆவார். அவருடைய மனைவி எப்படி திருட்டு போக முடியும்? இவை எல்லாம் கண்மூடித்தனம். இச்சமயம் ஓவ்வொருவருக்குள்ளும் 5 விகாரங்களின் அசுத்தம் உள்ளது. பின் பகவானை சர்வவியாபி என்று கூறுவது இது மிகப்பெரிய பொய் ஆகும். அப்பொழுது தான் தந்தை கூறுகிறார் - யதா யதாஹி...

07.07.2009

நான் வந்து சத்தியமான கண்டம், சத்தியமான தர்ம ஸ்தாபனை செய்கிறேன். சத்யுகத்தை சத்தியமாக கண்டம் என்றும், கலியுகத்தை பொய்யான கண்டம் என்றும் கூறப்படுகிறது. இப்பொழுது தந்தை பொய்யான கண்டத்தை உண்மையான கண்ணடாக ஆக்குகிறார். நல்லது.

“இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லமான குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாப்தாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே”

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம் :-

1. இந்த ரகசியமான மற்றும் ஆழமான ஞானத்தை புரிந்து கொள்வதற்காக புத்தியை நினைவு யாத்திரை மூலம் தங்கத்தின் பாத்திரமாக ஆக்க வேண்டும். நினைவில் முன்னேறி செல்ல வேண்டும்.
2. தந்தையின் கட்டளைப்படி நடந்து படிப்பை கவனத்துடன் படித்து தங்கள் மீது தாங்களே கிருபை அல்லது ஆசீஷாதம் செய்ய வேண்டும். தங்களுக்கு இராஜ திலகம் அளிக்க வேண்டும். நிந்திப்பவர்களை தங்களது நண்பனாக கருதி அவர்களுக்கும் சத்கதி அளிக்க வேண்டும்.

வரதானம் :- சரீரத்தின் வியாதிகள் பற்றிய சிந்தனையிலிருந்து விடுபட்டு ஞான சிந்தனை மற்றும் சுய சிந்தனை செய்யும் சுபசிந்தனையாளர் ஆகுக

ஓன்று சரீரத்தில் நோய் ஏற்படுவது. ஓன்று நோயால் ஆடிப்போய்விடுவது. வியாதி வருவது இதுவோ நாடகத்தின் செயல் ஆகும். ஆனால் சிரேஷ்ட ஸ்திதியிலிருந்து விலகி ஆடிப்போய் விடுவது - இது பந்தனத்துடன் கூடிய நிலையின் அடையாளம் ஆகும். யார் சரீரத்தின் வியாதி பற்றிய சிந்தனையிலிருந்து விடுபட்டு சுய சிந்தனை, ஞான சிந்தனை செய்கிறார்களோ அவர்களே சுப சிந்தனையாளர் ஆவார்கள். இயற்கையின் சிந்தனை அதிகமாக செய்வதால் கவலையின் ரூபம் ஆகி விடுகிறது. இந்த பந்தனத்திலிருந்து விடுபடுதல் - இது தான் கர்மாதீத் ஸ்திதி என்று கூறப்படுகிறது.

சுலோகன் :- சிநேகத்தின் சக்தி பிரச்சனை என்ற மலையை தண்ணீர் போல லேசாக ஆக்கிவிடுகிறது.